

Súd: Okresný súd Dunajská Streda
Spisová značka: 7Csp/4/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2222200193
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 11. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Antónia Salayová
ECLI: ECLI:SK:OSDS:2022:2222200193.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Dunajská Streda pred sudkyňou JUDr. Antóniou Salayovou v sporovej spotrebiteľskej veci žalobcu: Intrum Slovakia, s.r.o., IČO: 35 831 154, Mýtna 48, 811 07 Bratislava - Staré Mesto, zastúpeného: JUDr. Ján Šoltés, advokát, IČO: 37 927 795, Mýtna 48, 811 07 Bratislava, proti žalovanému: W. K., E.. XX.XX.XXXX, Č. X. XXX, XXX XX Č.Ž. X., o zaplatenie 2.620,64 eur s príslušenstvom takto

rozhodol:

I. Konanie o zaplatenie 81,54 eur spolu s úrokom z omeškania 5,00 % ročne zo sumy 81,54 eur od 28.06.2019 do zaplatenia sa zastavuje.

II. Žaloba žalobcu o zaplatenie 2.539,10 eur spolu s úrokom z omeškania 5,00 % ročne zo sumy 2.539,10 eur od 28.06.2019 do zaplatenia sa zamieta.

III. Žalovanému sa náhrada trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou podanou dňa 23.01.2022 domáhal o zaplatenie sumy 2.620,64 eur spolu s úrokom z omeškania 5,00 % ročne zo sumy 2.620,64 eur od 28.06.2019 do zaplatenia. Tvrdil, že jeho právny predchodca (Všeobecná úverová banka, a.s., ďalej len „VÚB, a.s.“) so žalovaným uzatvoril dňa 19.04.2016 zmluvu o pôžičke č. 6231335/183885188, na základe ktorej poskytol žalovanému pôžičku 5.000,00 eur, ktorú mal žalovaný splácať v počte 60 - tich mesačných splátok po 140,87 eur až do vyrovnania sumy 8.452,20 eur. Keďže žalovaný pôžičku nesplácal, pôvodný žalobca vyhlásil okamžitú splatnosť pôžičky a pohľadávku následne postúpil na žalobcu. Žalobou si uplatnil aj úroky z omeškania, pretože sa žalovaný s plnením dostal do omeškania. Súčasne si uplatnil aj náhradu trov konania (žaloba právneho predchodcu žalobcu o zaplatenie 2.620,64 eur spolu s úrokom z omeškania 5,00 % ročne zo sumy 2.620,64 eur od 28.06.2019 do zaplatenia, č.l. 1).

2. Žaloba spolu s prílohami bola žalovanému doručená do vlastných rúk dňa 06.05.2022 (§ 106 ods. 1 písm. a/ CSP),(doručenka o doručení žaloby žalovanému, č.l. 49). Žalovaný sa k žalobe, ani k pripojeným listinám nevyjadril.

3. Právny predchodca žalobcu dňa 17.05.2022 vzal späť žalobu v časti zaplatenia 81,54 eur spolu s úrokom z omeškania 5,00 % ročne zo sumy 81,54 eur od 28.06.2019 do zaplatenia (čiastočné späťvzatie žaloby, č.l. 51).

4. Právny predchodca žalobcu (VÚB, a.s.) pohľadávku v priebehu konania postúpil na žalobcu. Dňa 05.08.2022 žalobca podal návrh na zmenu žalobcu, žalobca so vstupom súhlasil. Uznesením sp. zn. 7Csp/4/2022 - 79 zo dňa 15.08.2022 bola pripustená zmena na strane žalobcu, keď miesto pôvodného

žalobcu VÚB, a.s. vstúpil do konania žalobca so súhlasom súdu (návrh na zmenu strany sporu na strane žalobcu, č.l. 58, oznámenie o prevzatí právneho zastupovania, príloha č. 3 Rámcová zmluva o postúpení pohľadávok, č.l. 62, oznámenie o postúpení pohľadávky, č.l. 63, dodatok č. 5 k rámcovej zmluve o postúpení pohľadávok uzatvorenej dňa 30.11.2017 v znení jej dodatkov č. 1,2,3 a 4, č.l. 64).

5. Na základe skutkových tvrdení žalobcu, ktoré sa považujú za nesporné (§ 151 CSP), skutočností súdu známych (§ 186 CSP), v spojení s dokazovaním vykonaným listinnými dôkazmi založenými v spise (§204 CSP), a to : notárska zápisnica o rozdelení spoločnosti zlúčením - č.l. 4 - 9, zmluva o spotrebiteľskom úvere - č.l. 10 - 19 a zhodne na č.l. 102 prvá strana zmluvy, výplatná páska - č.l. 20 zhodne aj č.l. 101, predžalobná upomienka + doručka - č.l. 21, 22 oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru - č.l. 22, prehľad splátok a úhrad - č.l. 23 - 24, návrh na zmenu strany sporu na strane žalobcu, oznámenie o prevzatí právneho zastupovania - č.l. 58, príloha č. 3 Rámcová zmluva o postúpení pohľadávok - č.l. 62, oznámenie o postúpení pohľadávky - č.l. 63, dodatok č. 5 k rámcovej zmluve o postúpení pohľadávok uzatvorenej dňa 30.11.2017 v znení jej dodatkov č. 1,2,3 a 4 - č.l. 64, vyjadrenie žalobcu - č.l. 97, výpočet ročného úroku - č.l. 99, výplatná páska - č.l. 100,101) bol ustálený skutkový stav a jeho následné právne posúdenie.

A. Skutkový stav :

6. Právny predchodca žalobcu vzal žalobu späť čo do zaplata 81,54 eur spolu s úrokom z omeškania 5,00 % ročne zo sumy 81,54 eur od 28.06.2019 do zaplata. Urobil tak pred prvým pojednávaním.

7. Pôvodný žalobca (VÚB a.a.) bol právnym nástupcom spoločnosti Consumer Finance Holding a.s., IČO: 35923130 (ďalej len „veriteľ“), ktorá bola zrušená bez likvidácie a zanikla v dôsledku rozdelenia na základe projektu rozdelenia k 01.01.2018 (skutočnosť známe súdu z vlastnej činnosti, z obchodného registra a tiež z pripojenej notárskej zápisnice, č.l. 4 - 9).

8. Veriteľ bol obchodnou spoločnosťou zaoberajúcou sa poskytovaním spotrebiteľských úverov (všeobecne známa skutočnosť). Žalovaný je fyzickou osobou, ktorá pri uzatváraní zmluvy nekonala v rámci svojej podnikateľskej alebo obchodnej činnosti (zmluva o spotrebiteľskom úvere, č.l.10 - 19 a zhodne č.l. 102).

9. Veriteľ a žalovaný podpísali dňa 19.04.2016 zmluvu o pôžičke č. 6231335/183558188, na základe ktorej veriteľ poskytol žalovanému pôžičku 5.000,00 eur, ktorú mal žalovaný splácať v počte 60 - tich mesačných splátok po 140,87 eur až do vyrovnania sumy 8.452,20 eur. (ďalej len „zmluva o úvere“). V bode 9.2 zmluvy o úvere si dohodli vyhlásenie okamžitej splatnosti úveru tak, že „spoločnosť je oprávnená v prípade riadneho a včasného nespĺcania splátok pôžičky žiadať od klienta zaplata celej pohľadávky spoločnosti, ktorá sa stane okamžite splatnou (vyhlásiť okamžitú splatnosť pôžičky), ak je klient v omeškani s úhradou jednej splátky alebo čiastočného plnenia jednej splátky počas obdobia dlhšieho ako 3 mesiace a to za podmienok ustanovených v § 53 ods. 9 a § 565 Obč. zák. V zmluve v časti II. je uvedený priemerný mesačný príjem žalovaného 621,00 eur. Mesačné výdavky na splátky úverov, pôžičiek, hypoték, lízingov - 200,00 eur, iné výdavky (napr. SIPO, náklady na bývanie, telefón) - 120,00 eur (zmluva o úvere, č.l. 10 - 19 a zhodne č.l. 102).

10. Pôvodný žalobca poskytol žalovanej pôžičku v ten istý deň (nesporná skutočnosť).

11. Žalovaný bol v čase podpísania zmluvy zamestnaný, ako to vyplýva z pripojených výplatných pásov. V januári 2016 mal čistý príjem 621,39 eur, vo februári 621,34 eur a v mesiaci marec 2016 mal príjem 622,66 eur (výplatná páska za mesiac február 2016 - č.l. 20, výplatná páska za mesiac marec 2016 - č.l. 100).

12. Žalovaný uhradil celkom 5.321,97 eur ako to vyplýva z prehľadu splátok a úhrad (prehľad splátok a úhrad, č.l. 23).

13. Predžalobnou upomienkou z 27.04.2019 veriteľ upozornil žalovaného, že ak do 05.06.2019 nedôjde k úhrade nedoplatku na splátkach 504,35 eur, bude veriteľ oprávnený úver zosplatiť. Upomienka bola žalovanému doručená 03.05.2019 (predžalobná upomienka, č.l. 21 druhá strana + doručka, č.l. 23).

14. Veriteľ listom zo dňa 22.06.2019 vyhlásil okamžitú splatnosť úveru (oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru, č.l. 22 druhá strana).

15. Žalobca svoj nárok odvodzuje zo zmluvy o postúpení pohľadávky. O návrhu na zmenu na strane žalobcu bolo rozhodnuté uznesením tunajšieho súdu (viď bod 4), (príloha č. 3 Rámcová zmluva o postúpení pohľadávok, č.l. 62, oznámenie o postúpení pohľadávky, č.l. 63, dodatok č. 5 k rámcovej zmluve o postúpení pohľadávok uzatvorenej dňa 30.11.2017 v znení jej dodatkov č. 1,2,3 a 4, č.l. 64 zo dňa 13.11.2020 a prílohy k zmluve (zmluva o postúpení pohľadávok - č.l. 9 - 24, príloha k zmluve - č.l. 25).

16. Pôvodný žalobca listom zo dňa 22.07.2022 oznámil žalovanému postúpenie pohľadávky v priebehu súdneho konania (oznámenie o postúpení pohľadávky z 22.07.2022 - č.l. 63).

17. Žalobca k overovaniu bonity uviedol, že žalovanému nebol preukaz totožnosti odcudzený. Žalovaný spĺňal štandardné riskové podmienky. Podpisom na zmluve prehlásil, že všetky uvádzané údaje sú pravdivé. Prehlásil tiež, že ku dňu podpisu mu neboli známe žiadne okolnosti, ktoré by mohli mať vplyv na plnenie jeho záväzku. Prijem žalovaný zdokladoval výplacnými páskami. Spočiatku žalovaný riadne splácal splátky. Právny predchodca si vyžiadal od žalovaného za účelom overenia jeho bonity súhlas so spracovaním jeho osobných údajov za účelom preverenia jeho úverovej histórie v Nebankovom registri klientskych informácií ako aj s cieľom preverenia existencie jeho pracovného pomeru v Sociálnej poisťovni. Súčasne navrhli, rozhodnúť rozsudkom pre uznanie, ak žalovaný uplatnený nárok uzná.

B. Právne posúdenie :

18. Právny predchodca žalobcu vzal žalobu späť čo do zaplataenia 81,54 eur spolu s úrokom z omeškania 5,00 % ročne zo sumy 81,54 eur od 28.06.2019 do zaplataenia pred prvým pojednávaním. V späťvzatej časti bolo preto konanie zastavené (§ 144, 145 ods. 2 CSP), (výrok I.).

19. Právny predchodca žalobcu vystupoval a konal ako dodávateľ (banka), lebo poskytoval služby, ktoré mal v obchodnom registri zapísané ako predmet činnosti. Žalovaný v zmluvnom vzťahu vystupoval ako spotrebiteľ, keď konal pre svoju osobnú potrebu a opak preukázaný nebol a ani zo zmluvy nevyplýva. Vzhľadom na záväzok poskytnúť peňažné prostriedky uzatváral veriteľ (právny predchodca žalobcu) zmluvu o úvere v rámci svojej podnikateľskej činnosti, a preto sa považuje za dodávateľa (§ 52 ods. 3 Obč. zák.). Z absencie údajov v zmluve, ktoré by žalovaného identifikovali ako podnikateľa (IČO, DIČ, miesto podnikania, podnikateľský účel pôžičky), je zrejmé, že žalovaný pri uzatváraní zmluvy nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti, a preto sa považuje za spotrebiteľa (§ 52 ods. 4 Obč. zák.). Predmetom zmluvného vzťahu bolo poskytnutie úveru (§ 497 Obchod. zák.). Predmetná zmluva o úvere bola uzavretá medzi dodávateľom a spotrebiteľom a preto vzťah z nej vyplývajúci, je vzťahom zo spotrebiteľskej zmluvy (§ 52 ods. 1) Obč. zák.). Zároveň sa veriteľ považuje aj za veriteľa podľa § 2 písm. b) zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy a žalovaný za spotrebiteľa podľa § 2 písm. a) tohto zákona v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, pretože poskytnutie finančných prostriedkov bolo formou spotrebiteľského úveru (§ 2 zák. č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy).

20. Žalobca si uplatňuje nárok z postúpenej pohľadávky. Tvrdí, že je právnym nástupcom dodávateľa, ktorý so žalovaným uzavrel spotrebiteľskú zmluvu o spotrebiteľskom úvere podľa zák. ust. § 52 Obč. zák. a podľa zák. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu podpísania zmluvy. Tvrdí, že jeho právny predchodca dodržal povinnosti veriteľa pri posudzovaní bonity žalovaného.

21. Pôvodný veriteľ (dodávateľ) bol bankou a preto mohol ako postupca platne postúpiť pohľadávku len pri splnení podmienok zák. ust. § 17 zák. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase postúpenia a zák. ust. § 92 ods. 8) zák. o bankách č. 483/2001 Z. z. v účinnom znení.

22. Pred samotným skúmaním splnenia podmienok zák. ust. § 17 zák. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase postúpenia a zák. ust. § 92 ods. 8) zák. o bankách, však bolo potrebné skúmať, či došlo k platnému zosplateniu dlhu zo strany právneho predchodcu žalobcu.

23. Podľa § 11 ods. 2) zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy (19.04.2016) ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1) zák. č. 129/2010 Z. z. v znení

účinnom v čase uzavretia zmluvy, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1) sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1) zák. č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihladenia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver.

24. Zákon o spotrebiteľských úveroch zák. č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy vyžadoval skúmanie bonity klienta s odbornou starostlivosťou, t. j. vyžaduje vyšší stupeň obozretnosti a odbornosti. Zákonnú podmienku uvedenú v § 7 ods. 1) v zák. o spotrebiteľských úveroch č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy „s odbornou starostlivosťou posúdiť schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver“ je potrebné vykladať tak, že nepostačuje zo strany spotrebiteľa len uvedenie výšky príjmov a výdavkov, ale od veriteľa sa vyžaduje, aby poskytnuté informácie analyzoval. Dôraz pri posúdení úverovej schopnosti je pritom kladený na pomer medzi príjmami a výdavkami spotrebiteľa a na posúdenie toho, či spotrebiteľovi zostane po vynaložení bežných výdavkov mesačne taká čiastka, aká bude potrebná pre splácanie úveru. Pri posudzovaní budúcej schopnosti spotrebiteľa splácať úver sa vychádza z existujúceho stavu a prezumpcie jeho zachovania do budúcnosti. Nejde pritom o získanie stopercentnej istoty, že úver bude v budúcnosti splatený, pretože nie je napr. možné s istotou vylúčiť, že spotrebiteľ dostane výpoveď z pracovného pomeru, dlhodobu chorobu a pod. Cieľom zákonodarcu bolo efektívne zamedziť predlžovaniu spotrebiteľov, ktorí nie sú schopní svoje záväzky riadne splácať. Z textu zákona o spotrebiteľských úveroch vyplýva, že informácie pre rozhodnutie dodávateľa o tom, či zmluvu uzavrie alebo nie, si má veriteľ zabezpečiť sám a to aj v spolupráci so žiadateľom o úver. Pri získavaní relevantných informácií za účelom posúdenia úverovej schopnosti spotrebiteľa tak veriteľ vychádza ako z informácií dodaných spotrebiteľom, tak z informácií, ktoré získava z iných dostupných zdrojov. Je povinnosťou veriteľa takto získané informácie zhromaždiť, vyhodnotiť ich dostatočnosť a rozhodnúť, či a ktoré informácie je nevyhnutné ďalej overovať. Za dostatočné sa považujú iba také informácie o príjmoch a výdavkoch, z ktorých je veriteľ schopný získať objektívny obraz o žiadateľovej finančnej situácii. Spotrebiteľ je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplné, presné a pravdivé údaje. Táto povinnosť však nezbujuje veriteľa konať s odbornou starostlivosťou, teda vyžiadať si od spotrebiteľa potrebné informácie, aktívne si zabezpečovať ďalšie primerané a objektívne zistiteľné informácie o spotrebiteľovi a takto získané informácie riadne vyhodnotiť. Schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver tak treba chápať ako situáciu, keď v závislosti na frekvencii splácania zostane spotrebiteľovi v jeho osobnom a domácom rozpočte dostatok peňažných prostriedkov, aby mohol bez akýchkoľvek problémov a obmedzení splácať splátku v predpokladanej výške. Preto dodávateľ musí okrem iného analyzovať spotrebiteľov osobný a domáci rozpočet a to ako stranu príjmov, tak stranu výdavkov, a to vždy vo vzťahu ku konkrétnemu žiadateľovi o úver. Analýza iba niektorej zo strán rozpočtu sama o sebe k konkrétnemu žiadateľovi o úver (rozsudok Krajského súdu v Trnave sp. zn. 10CoCsp/6/2022 - 309 z 28.04.2022, bod 18).

25. Ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1) zák. č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru.

26. Žalobca v konaní tvrdil, že jeho právny predchodca bonitu klienta zisťoval a povinnosť skúmať bonitu žalovaného si riadne splnil. Netvrdí ale akým konkrétnym spôsobom, akými konkrétnymi listinami a informáciami ich skúmal, ako ich vyhodnotil. Tvrdí, že preukaz totožnosti žalovaného nebol odcudzený a že žalovaný spĺňal štandardné riskové podmienky. Neuviedol, ako súvisí prípadné odcudzenie preukazu totožnosti žalovaného so skúmaním jeho bonity - schopnosti splácať úver. Otázka preukazu totožnosti nie je skúmaním bonity klienta. Z tohto dokladu nie je možné vyhodnotiť bonitu klienta, len dátum narodenia.

27. V ďalšom tvrdí, že žalovaný podpisom zmluvy prehlásil, že údaje v zmluve, ktoré uviedol sú pravdivé. Ani uvedené samo o sebe nie je skúmaním bonity zo strany veriteľa. Je pravdou, že spotrebiteľ je povinný uviesť potrebné údaje pravdivo. Táto povinnosť spotrebiteľa, ale nezbujuje veriteľa (dodávateľa) povinnosť skúmať, vyhľadávať, posudzovať a vyhodnocovať pomery žiadateľa o úver - jeho všetky príjmy, jeho pravidelné mesačné výdavky a z toho plynúci záver, či bude mať dostatok prostriedkov na mesačné splátky.

28. Žalobca poukazuje na to, že ho žalovaný neinformoval o zmene finančných pomerov. Uvedené nesúvisí so skúmaním bonity spotrebiteľa pred samotným uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ale so zmenou po uzavretí zmluvy.

29. Žalobca uvádza, že jeho právny predchodca si vyžiadal súhlas od žalovaného so spracovaním jeho osobných údajov za účelom overenia jeho bonity a za účelom preverenia jeho úverovej histórie. Netvrdil, či nahliadol do dostupných registrov a ako sa vysporiadal so zisteniami z tohto nahliadnutia. Nepredložil o tom žiadne dôkazy - výpisy, ani neoznačil žiadny taký dôkaz.

30. Žalobca uviedol, že žalovaný prehlásil, že mu pred podpisom zmluvy neboli známe žiadne okolnosti, ktoré by mali vplyv na riadne plnenie jeho záväzku. Opäť, ide o prehlásenie žalovaného. Nie je to aktívne vyhľadávanie a skúmanie bonity žalovaného zo strany veriteľa.

31. Okrem toho netvrdil, ani nepreukázal, akým spôsobom a ktoré údaje jeho právny predchodca vyhodnocoval v rámci skúmania bonity žalovaného. Len samotné zhromaždenie informácií o klientovi, a navyše neúplné, nemožno samo o sebe považovať za náležité splnenie si povinnosti vyplývajúcej z ust. § 7 ods. 1) zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy.

32. Pokiaľ veriteľ nepozná osobné pomery klienta, celkový objem príjmov, výdavkov klienta, nemôže urobiť záver o tom, či klient je alebo nie je schopný splácať požadovaný úver. Bez toho, aby žalobca, resp. jeho právny predchodca skúmal aj iné aspekty, nemohol si utvoriť reálny obraz o majetkovej situácii žalovaného, potrebnej pre posúdenie schopnosti žalovaného splácať dlh zo zmluvy. Z dikcie zákona: „posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver“ logicky vyplýva, že s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver nie je možné bez porovnania mesačných príjmov a výdavkov žiadateľa (bod 21 vyššie cit. rozsudku).

33. Žalobca predložil iba výplatné pásky žalovaného. Nepredložil doklady o tom, že vykonal lustrácie v príslušných registroch. Okrem toho, ak zoberieme do úvahy príjem žalovaného, ktorý vyplýva z výplatných pásek a zo zmluvy (621,00 eur), odrátame z toho výdavky na splátky úverov, hypoték, lízingov, ktorých výšku žalovaný v zmluve uviedol (200,00 eur) a odrátame ešte mesačné výdavky (SIPO, telefón, náklady na bývanie), ktoré žalovaný v zmluve deklaroval v sume 120,00 eur a odrátame aj výšku mesačnej splátky zo žalovanej zmluvy, teda sumu 140,87 eur, zostáva suma 160,13 eur. Ide o sumu, ktorá by mala slúžiť na výdavky žalovaného na stravu, ošatenie a pod., výdavky, ktoré nie sú zahrnuté do sumy 120,00 eur. Ak prerátame pomer - príjem a úverové zaťaženie deklarovaných 200,00 eur + výška splátky zo žalovanej sumy 140,87 eur, tak úverové zaťaženie žalovaného predstavovalo 54,9 % z jeho mesačného príjmu.

34. Vzhľadom na uvedené, je sporné, či právny predchodca žalobcu pred uzavretím zmluvy vyhodnotil všetky tieto informácie a že ich vyhodnotil správne. Okrem toho žalobca netvrdí, čo boli štandardné riskové podmienky u žalovaného. Je sporné, či úverová zaťaženosť viac ako 50,00 % z príjmu je štandardnou podmienkou.

35. Zhrnúc uvedené potom žalobca nepreukázal svoje tvrdenie a nepredložil dôkazy o tom, že jeho právny predchodca vyhodnocoval všetky okolnosti bonity žalovaného s odbornou starostlivosťou, s obozretnosťou. Žalobca neunesol dôkazné bremeno o svojom tvrdení, že jeho predchodca si splnil svoju zákonnú povinnosť podľa § 7 zák. zákona o spotrebiteľských úveroch a že bonitu žalovaného skúmal s odbornou starostlivosťou a s vysokým stupňom obozretnosti a odbornosti.

36. Zároveň treba poukázať na rozhodnutie Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 27CoCsp/54/ 2020 -106 z 17.03.2021 (najmä body 20 až 23), z ktorého vyplýva, že súd je povinný skúmať preukázanie bonity spotrebiteľa a následne splnenie tejto povinnosti skúmať vo svetle ust. § 7 ods. 1 v spojitosti s § 11 ods. 2/ zák. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, ktorej splnenie pri uzatvorení zmluvy vyžaduje právna úprava zameraná na ochranu spotrebiteľa (§ 52 a nasl. Obč. zák.). Uvedené možno aplikovať ako na skúmanie všetkých ostatných náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

37. Právny predchodca žalobcu ako veriteľ bol povinný pri poskytovaní spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere postupovať obozretné a ponúkať a poskytovať spotrebiteľské

úvery s odbornou starostlivosťou. Vynaloženie tejto odbornej starostlivosti je potrebné hodnoverne preukázať, pričom v tomto spore táto povinnosť hodnoverného preukázania splnenia si tejto povinnosti prešla na žalobcu.

38. Právny predchodca žalobcu nepostupoval s odbornou starostlivosťou pri skúmaní bonity žalovaného pred poskytnutím úveru (§ 7 zák. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy), preto od žalovaného nemohol požadovať jednorazové splatenie dlhu (§ 11 ods. 2) zák. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy), nemal preto právo vyhlásiť mimoriadnu splatnosť (§ 53 ods. 9) Obč. zák. a § 565 Obč. zák.) a následne nemohol platne postúpiť pohľadávku na žalobcu (§ 17 zák. o spotrebiteľských úveroch a § 92 ods. 8) zák. o bankách). Vyplýva z toho záver, že pri vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru a pri postúpení pohľadávky na žalobcu postupoval v rozpore s právnymi predpismi vyššie uvedenými a preto ide o absolútne neplatné právne úkony § 39 Obč. zák.

39. Žalobca navrhol rozhodnúť rozsudkom pre uznanie (č.l. 290). Tomuto návrhu žalobcu nebolo možné vyhovieť, pretože neboli splnené zákonom dané podmienky (§ 282CSP). Žalovaný sa k žalobe nevyjadril. Nedostavil sa ani na pojednávanie. Neurobil žiadne vyhlásenie ohľadne žalovanej sumy. Z uvedeného vyplýva, že žalovaný neuznal dlh tak, ako bol žalobcom uplatnený. Z dôvodu absencie uznania dlhu tak nebolo možné rozhodnúť rozsudkom pre uznanie.

40. Strana konania, ktorá podáva žalobu je povinná pravdivo a úplne uvádzať podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa sporu (§ 150 ods. 1/CSP). Žalobca tak bol povinný v žalobe uviesť všetky podstatné skutkové tvrdenia týkajúce sa sporu. Prvou a zásadnou bolo, okrem iného uviesť, ako skúmal bonitu žalovaného pred poskytnutím úveru, pred uzavretím zmluvy o úvere. Podstatným a rozhodujúcim skutkovým tvrdením je aj opísanie toho, akým spôsobom dospeli k žalovanej sume a to takým spôsobom, ktorý je overiteľný, ktorý sa dá prepočítať a skontrolovať (bremeno tvrdenia). Následne na všetky svoje tvrdenie predložiť alebo navrhnúť dôkazy, ktoré by mali ich tvrdenia preukazovať (bremeno dôkazu). Až za splnenia týchto podmienok môže byť aplikované zákonné ustanovenie § 151 ods. 1/CSP. Žalobca však bremeno tvrdenia a bremeno dôkazu v tejto veci neuniesol (ani doplnením žaloby) a to napriek tomu, že bol vyzvaný, ktoré podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia v žalobe chýbajú.

41. K prípadnej aplikácii ust. § 150 ods. 1) CSP treba poukázať na rozhodnutie Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 27CoCsp/54/ 2020 -106 z 17.03.2021 (najmä body 20 až 23), z ktorého vyplýva, že súd je povinný skúmať preukázanie bonity spotrebiteľa a následne splnenie tejto povinnosti skúmať vo svetle ust. § 7 ods. 1 v spojitosti s § 11 ods. 2/ zák. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, ktorej splnenie pri uzatvorení zmluvy vyžaduje právna úprava zameraná na ochranu spotrebiteľa (§ 52 a nasl. Obč. zák.). Uvedené možno aplikovať ako na skúmanie všetkých ostatných náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere. V kontexte tohto rozhodnutia je tak daná povinnosť súdu skúmať nielen bonitu tak ako aj ostatné náležitosti zmluvy o úvere. Okrem toho však súd musel skúmať, či je zo strany žalobcu splnená podmienka tvrdenia podstatných a rozhodujúcich skutkových tvrdení týkajúcich sa sporu zo strany žalobcu. Niečo kvalifikovane a účinné možno popierať iba ak, je to kvalifikovane tvrdené a v danom prípade tomu tak nebolo a nebolo možné aplikovať zákonné ust. § 151 ods. 1/ CSP s tým, že žalovaná strane nepoprela účinne tvrdenia žalobcu. Žalobca bol v tomto smere vyzvaný a to už spomínanou výzvou, ale doplnenie v zmysle skúmania bonity riadne a dôkladne netvrdil a ani neoznačil, či nepredložil dôkazy v tomto smere (viď body 24 až 35).

42. Žalobca na základe neplatného postúpenia nemohol nadobudnúť od právneho predchodcu legitímáciu na pohľadávku voči žalovanému. Nie je tak nositeľom takéhoto práva, nie je aktívne legitimovaný. Žalovaný vo vzťahu k žalobcovi nie je nositeľom povinnosť zaplatiť žalovanú sumu. Nie je pasívne legitimovaný voči žalobcovi. Pre nedostatok legitímácie strán konania bola žaloba žalobcu vo zvyšku ako nedôvodná zamietnutá (výrok II.).

43. Žalobca zavinil čiastočné zastavenie konania, keď vzal časť žaloby späť. V ostatnom bol v konaní neúspešný, keď jeho žaloba voči žalovanému bola ako nedôvodná vo zvyšku zamietnutá (výrok I.). Žalovaný by mal v zásade nárok na náhradu trov konania v zastavenej časti, lebo čiastočné zastavenie konania nezavinil. Vo zvyšku bol úspešný, pretože žaloba žalobcu bola vo zvyšku ako nedôvodná zamietnutá a v zásade by mal nárok na náhradu trov konania. Z obsahu spisu nevyplýva, že by žalovanému vznikli nejaké trovy, náhradu trov konania si neuplatnil, ani nevyčíslil. Civilný sporový poriadok výslovne nerieši situáciu, ak strana, ktorá na základe procesných ustanovení má nárok na

náhradu trov konania, o náhradu trov zjavne neprejavila záujem, navyac podľa obsahu spisu jej v konaní ani žiadne nevznikli. Na daný prípad nie sú k dispozícii ani analogicky použiteľné ustanovenia Civilného sporového poriadku alebo iného zákona (analogia legis alebo iuris). Súd preto s použitím Základných princípov čl. 4 ods. 2) CSP aplikoval na rozhodnutie o nároku na náhradu trov konania princíp racionálneho zákonodarcu a o náhrade trov konania žalovaného rozhodol podľa fiktívnej normy, ktorú by zvolil, ak by bol sám zákonodarcom. Vychádzal pritom z pomyselnej normy, že ak si strana náhradu trov konania neuplatní, ani jej podľa obsahu spisu v konaní žiadne nevznikli, je v súlade s čl. 17 základných princípov CSP zakotvujúcim procesnú ekonómiu rozhodnúť priamo tak, že sa jej nárok na náhradu trov konania nepriznáva. Rozhodovanie postupom najskôr podľa § 262 CSP o priznaní nároku strane na náhradu trov konania a následne o výške náhrady trov konania, za situácie, keď oprávnenej strane žiadne trovy v konaní nevznikli, by bolo zjavne nielen nerozumné, ale i v rozpore so zásadou hospodárnosti civilného súdneho sporu (výrok II.).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Krajský súd v Trnave cestou tunajšieho súdu (§ 362 ods. 1/ CSP).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 CSP) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1/ CSP).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3/ CSP).

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 362 ods. 1/ CSP).